

۲۵۹،۲۵۱

هو الفتح العليم

معارف قزوین بر بنای تصاویر (۲)

(از سال ۱۳۹۷ ش تا سال ۱۳۸۳ ش)

به اهتمام: ابراهیم صفاری

سرشناسه	: صفاری، ابراهیم، ۱۳۲۸ -
عنوان و نام پدیدآور	: معارف قزوین بر مبنای تصاویر (۲): (از سال ۱۳۵۷ ش تا سال ۱۳۸۳ ش) // به اهتمام ابراهیم صفاری.
مشخصات نشر	: قزوین: انتشارات مینودر، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	: ۳۱۰ ص.: مصور، عکس.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۸۵۹۵۶۵-۶
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: مدرسه‌ها -- ایران -- قزوین (استان) -- تاریخ
موضوع	: Schools -- Iran -- Qazvin (Province) -- History
رده بندی کنگره	: ۷۹۶۱
رده بندی دیویی	: ۳۷۱/۰۰۲۵۵۵۳۶
شماره کتابشناسی ملی	: ۶۰۶۷۳۱۶

ناشر: انتشارات مینودر

صفحه آرا: مهر آردا سیابانی

لیوگرافی: عمران - قم

چاپ: صفانی: عمران - قم

چاپ نخست: سال ۱۳۹۸

شمارگان: ۵۰۰ جلد

قیمت: ۶۰۱۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۵۹۵۶۵-۶



انتشارات مینودر

مقدمه

فرهنگ از مسائل بسیار بحث انگیز جامعه بشری است، علی الخصوص زمانی که خط و کتابت شکل گرفت و انتقال اطلاعات و تجربیات از حالت شفاهی بیرون آمد و آن وضعیت انحصاری علم به کوندای، عمومی و بگانی شد. در کشور ما سیستم مکتب خانهای با توجه به رشد سریع علم نمی توانست پاسخگوی نیازهای جامعه باشد. پس بزرگ مردانی که از هم عصران خود آگاه تر و راه شناس تر بودند، اولین گام را در جهت ایجاد مدارس به سبک جدید برداشتند و دارالفنون در تهران پایه عرصه وجود گذاشت با هزاران امید و آرزویی که بزرگمرد تاریخ معاصر میرزا تقی خان امیرکبیر داشت و پس "مدرسه رشیدی"، "تبریز"، "دبالت آن"، "مدرسه امید"، "در قزوین آغاز به کار کردند. قاجارها، توجه چندانی به مدرسه و مدرسه سازی نداشتند، عامل تحکیم پایه های سلطنت خاندان مردم می دانستند. دارالفنون تهران بهرمان با دارالفنون ژاپن تاسیس گردید، اگر کارگشایی های دبایان قهری مملت می دادند و با انواع طایفه ها می در منحرف کردن اهداف امیرکبیر نداشتند، امروز ما در قله علوم جهان بودیم و نیازی به چپ و راست نداشتیم.

در گذشته (از قرن سوم تا دهم هجری قمری) ما سرمدار دانش جهان بودیم و اگر بر این گذشته های داشتیم و جایگاه خود را در انتقال دانش بشری به سایر ملل می دانستیم، هرگز در مقابل غرب احساس ضعف و کمبود علمی نمی کردیم. برای اثبات این ادعا ذکر نمونه ای خالی از لطف نیست: آنچه که امروز تحت عنوان "بورسیه" معمول شده، از ابتکارات مسلمان است، به گونه ای که در بغداد همه

افراد بدون توجه به رنگ، مذهب، سن و ملیت می توانستند وارد "دارالحکمه" شوند.

و تاروزی که مشغول به تحصیل بودند می توانستند از مکان، غذا، کتابخانه، استاد و حتی تسهیلات پزشکی به صورت مجانی برخوردار گردند و هر زمانی که خود را اشباع شده از علم دانستند، محل را ترک کنند. زمانی که مایه دار بودیم و بزرگانی چون: ابوالوفا بوزجانی (در ریاضی)، عمر خیام نیشابوری (در ریاضی)، خواجه نصیر طوسی (در ریاضی)، ابن حوقل (در جغرافیا)، علی بن ابن طبری (در طب)، محمد زکریا رازی (در طب)، ابوعلی سینا (در طب)، جابر بن حیان نیشابوری (در شیمی)، یعقوب اسحاق کندی (در فیزیک)، بنوموسی (در مکانیک)، حسن بن یثیم (در فیزیک)، اصفی (در زمین شناسی)، یعقوبی (در جغرافیا) و... را به جهان علم عرضه می کردیم، اروپا خود را غرقه در دادگاه "انکیزاسیون" (تفتیش عقاید) کرده و در حروف جدید و نوآوری علمی که با کتاب مقدس هماهنگ نبود به شدیدترین وجه سرکوب می شد. یزداری غرب از قرن ۱۶ میلادی آغاز شد که بهرمان با خواب علمی در جهان اسلام و به دنبال آن کشور ما بود.

تظام آموزشی مدرسه ای که قبل از مشروطیت آغاز و پس از آن نیز ادامه یافت با تمام کسوفها، بزرگ مردانی محقق، زبان شناس، وطن دوست و مبتکر تربیت نمود، نخبی به کتابخانه ها و بررسی فهرست آثار خلق شده مؤید این نظر است.

به هنگام تغییر نظام آموزشی از امتحانات سه ششی به سیستم واحدی باید می دانستیم که برای پی بردن به معایب نظام گذشته تنها به

پرکردن پرشنامه از فارغ التحصیلان همان نظام بنیاد بنده کرد، بلکه آمیختن تجربیات یکصد و اندی ساله فرهنگی داخل کشور با آنچه از سایر نظام های آموزشی موفق دنیا به دست آورده بودیم، می توانست پایه های نظام جدید را پی ریزی کند، که این گونه نشد. واقعیت این است که نظام آموزشی جامعه اسلامی رایگان، بگانی و بدون تبعیض بوده و برخلاف سایر جوامع ارزش های طبقاتی در آن راهی نداشته است. فعالیت همده نوع مدرسه در زمان حاضر مصداق بارز تضاد "اندیشه" و "عمل" است و از سویی استخدام افراد باید بر اساس صلاحیت های اخلاقی، علمی، کار آیی، اطلاعات فنی و حرفه ای، درک مسئولیت، روحیه فداکاری و توان مدیریت باشد، نه صرفاً بر بنای مدرک تحصیلی.

تاریخ و درک تاریخی و آشنایی نسل جوان امروز با گذشته این زمین بسیار ضروری و درس آموز است که مورد غفلت واقع شده است.

والسلام